

ORANINA (13) *sb f*

o oraz oba a jasne.

sg *N* oranina (6). ◇ *G* oraniny (1). ◇ *D* oraninie (1). ◇ *A* oraninę (2). ◇ *I* oraniną (2). ◇ *L* oraninie (1).
Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) i *XVIII w.*

1. *Zajmowanie się uprawą roli; agricolatio, agricultura, cultura, georgia* *Mącz* (11) : *Studioso colere praedia*, *Pilnie sprząwować oráninę*. *Mącz* 423d, 144c, 182b, 353d.

Polskie tłumaczenie tytułu utworu Wergiliusza „Georgica” (1): *Poki Słońce w świat świeci/ á Mieściągáć będzie/ Znáć Afrowe gry będa/ y Plautowe wszędzie. Pálterftwo/ Orániná/ y z Aeneáłowá Burdá słynie/ poki Rzym Krześciánftwá głową. RybGęśli B3.*

W charakterystycznych połączeniach: oraniny pilnować; oraninę prowadzić, sprawować.

Zwrot: »oraniną się obchodzić« (2): *Habent rationem cum terra, Máyá sprząwę s ziemią/ to yeft/ orániną fie obchodzą. Mącz* 347a, 59d.

Szeregi: »oranina a gospodarstwo« (1): *Culturae servire, Orániny á gofpodárftwá pilnować. Mącz* [388]c.

»oractwo, (albo) oranina« (3): *Colere agrum, Oráctwem álbo orániną fie obchodzić. Mącz* 59d, 60a [2 r.].

»wiejska rzecz a oranina« (1): *Villico et Villicor, [...] ná wsi fie obieram/ wieyską rzecz á oráninę prowadzę. Mącz* 496d.

2. *Czynność spulchniania ziemi pod uprawę za pomocą pługa lub sochy* (2) :

W połączeniach szeregowych (2): *Káżdą robotę ktora iedno bydz może/ wymiárem robić/ á wżyftkiemi ludźmi rázem: iáko fá te roboty/ orániná wšeláka/ síew/ młócbá/ drwá/ rowy kopánia/ grodza/ gnoić/ żniwo/ kófa/ przędzá. GostGosp* 160, 164.

Cf **ORACTWO, ORANIE**